

Р Е Ш Е Н И Е

№ 171

град Перник, 28 февруари 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №38 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „*****“ ЕООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Овча купел, ул. Калояново №14, представлявано от Н. П. М. против решение № 826 от 13.11.2013 г.***, постановено по НАХД №947 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е изменено НП №23-2306607 от 20.03.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО), издадено срещу „СИРЕН“ ЕООД, гр. София, с което за същото нарушение - по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), и на същото основание по чл. 414, ал. 3 от КТ определеното да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000 (четири хиляди) лв. е намалено на 2 000 (две хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно, което предвид доводите на жалбоподателя, съдът приема за касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро на ЗАНН. Жалбоподателят твърди, че неправилно районният съдия е отказал да преквалифицира вмененото му нарушение като маловажно в смисъла на чл. 415в от КТ, тъй като предпоставки за това са били налице. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество измени процесното НП и наложи наказание по реда на чл. 415в от КТ. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Ц., който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - Д „ИТ“ - СО не изпраща представител, както и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Разгледана по същество е жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, като съображенията за това са следните:

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 08.01.2013 г. в хода на извършена документална проверка по спазване на трудовото законодателство, инспектори на Д „ИТ“ – СО установили, че „*****“ ЕООД, гр.София в качеството му на работодател, е допуснал до работа на 10.12.2013 г. като „монтьор поддръжка на инсталации и оборудване“ лицето И. Л. Г., без да му е връчил заверено копие от уведомлението до съответната ТД на НАП за сключен на 10.12.2013 г. с работника трудов договор, за който договор уведомление до ТД на НАП е регистрирано на 11.12.2013 г. Образувано е административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, обуславящи процесуална незаконосъобразност, които да са достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на заявения пред него правен спор решаващият първоинстанционен състав, след преценка за достатъчност и съвкупна преценка на доказателствените материали, събрани по делото е постановил, че въз основа на тях е безспорно, че именно лицето, посочено за нарушител е осъществило вменения с акта за установено нарушение административнонаказателен състав, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Доводите на наказаното лице за маловажност на извършеното нарушение районният съдия мотивирано е

отхвърлил поради липса на материалноправни предпоставки за преквалификация на деянието.

При изследване на законосъобразността на НП относно вида и размера на наложеното административно наказание районният съд е приел същото за правилно определено по вид и наложено на основание относима санкционна правна норма, но завишено по размер, предвид правилата за определяне на наказанието уредени с чл. 27 на ЗАНН и целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН, при което е намалил имуществената санкция в размер към минимума, предвиден за процесното нарушение.

Административен съд – Перник намира изводите на първата съдебна инстанция по съществото на спора относно съставомерност на нарушението и неговото авторство, както и за липсата на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ за правилни, като при извършената служебно цялостна проверка относно приложимия материален закон и предвид доводите на жалбоподателя, приема следното:

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилно приложен материален закон от страна на първата съдебна инстанция. Не са налице предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ, посочено като единствено основание за отмяна на съдебния акт, респективно изменение на процесното наказателно постановление посредством преквалификация на процесното нарушение като маловажно.

За е приложима нормата на чл. 415в от КТ в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението и дадено нарушение да може да се преквалифицира като маловажно по смисъла на посочения законов текст, е необходимо в кумулация да са налице следните две предпоставки: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от същото да не са произтекли вредни последици за работници и служители. В настоящия случай безспорно не е реализирано едно от посочените две условия. Напълно се споделят доводите на районния съдия, че делото не са налице доказателства за отстраняване на нарушението веднага след неговото установяване. Такива писмени доказателства, в подкрепа на соченото основание за обжалване не са представени и пред касационната инстанция. Настоящият жалбоподател посредством процесуалния си представител въпреки ясните и обосновани мотиви на първоинстанционното решение без основание и в касационната жалба навежда основания за наличие на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ, като се обосновава с редакцията на посочената правна норма преди изменението ѝ обн. ДВ, бр. 7 от 24.01.2012 г. Посоченото изменение е валидният и действащ към датата на извършване на процесното нарушение, както и към настоящия момент текст на КТ и като е отказал да преквалифицира процесното нарушение като маловажно по реда на чл. 415в от КТ, районният съдия е приложил правилно материалния закон.

Освен горното районният съд, като е отчел тежестта на нарушението и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, отново при правилно приложение на материалния закон и съобразяване с разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН, предвид целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН,

е редуцирал размера на наложеното административно наказание към минимума, но в границите на наказанието, предвидено за процесното нарушение, като мотивите за намаление на наказанието се споделят от касационния състав.

Други основания за касиране на решението на районния съд в жалбата не се съдържат, поради което касационния съд и не извършва проверка за наличието им, извън рамките на служебно дължащата се такава за валидност, допустимост и правилно приложение на материалния закон.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №826 от 13.11.2013 г.***, постановено по НАХД №947 по описа на съда за 2013 г., с което е изменено НП №23-2306607 от 20.03.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „*****“ ЕООД, гр. София, с което за същото нарушение – по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) и на същото основание – по чл. 414, ал. 3 от КТ определеното да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000 (четири хиляди) лв. е намалено на 2 000 (две хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/